

Andrzej Dzięga
Arcybiskup Metropolita
Szczecińsko-Kamieński

SŁOWO OKOLICZNOŚCIOWE
do odczytania w czasie Mszy Świętych
w niedzielę 19 czerwca 2022 roku
(Za 12, 10-11; Ga 3, 26-29; Łk 9, 18-24)

Drodzy Bracia kapłani – duszpasterze naszej Archidiecezji,
Wszyscy Siostry i Bracia – Boża Rodzino świętego Kościoła nad Odrą i Bałtykiem
a także nasi Goście – wypoczywający u nas w zdrowym klimacie.

Słowo Boże dzisiejszej niedzieli prowadzi nas ku najważniejszym i najpiękniejszym prawdom chrześcijańskiego życia. Pytanie Jezusa, skierowane do Jego uczniów, inspiruje nas do wyrazistego rozróżnienia pomiędzy tzw. opinią publiczną o Chrystusie a osobistą relacją każdego i każdej z nas do naszego Pana. Odpowiedzi uczniów pokazują opinię tłumów, zaś odpowiedź Szymona ukazuje odpowiedź jego serca: „*A wy za kogo Mnie uważacie?... Za Mesjasza Bożego*”. Jak ważna była ta Szymonowa deklaracja niech świadczy fakt, że jego wyznanie wiary, iż Jezus jest Mesjaszem, stało się podstawą do wskazania go jako Piotra, czyli Opoki Kościoła. Na tej wierze, na Prawdzie: *Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga Żywego*, na tym Piotrowym wyznaniu, jest i zawsze będzie zbudowany Kościół Chrystusowy.

Owocem budowania na tej Prawdzie jest postawa wierności Bogu, postawa świadomego podejmowania i radosnego pełnienia Jego woli. To jest postawa prawdziwej pobożności. Postawa całkowitego zawierzenia. Z racji na taką postawę płynie na ludzi obfitość błogosławieństwa: „*Na dom Dawida i na mieszkańców Jeruzalem wyleję Ducha pobożności*”. Z kolei każdy grzech ciężki, każde lekceważenie Bożych praw, wywołuje wielkie cierpienie serca prawdziwie pobożnego: „*Będą patrzeć na tego, którego przebili, i boleć będą nad nim, jak się boleje nad jedynakiem, i płakać będą nad nim, jak się płacze nad pierworodnym*”. Na ten ból i trud codziennego podejmowania i niesienia krzyża, który przecież prowadzi do nowego życia w Zmartwychwstałym, ludzie wiary muszą być zawsze przygotowani. Jezus sam zapowiedział: „*Syn Człowieczy musi wiele wycierpieć..., będzie odrzucony przez starszych, arcykapłanów i uczonych w Piśmie, ... będzie zabity..., a trzeciego dnia zmartwychwstał*”. Chrystus Zmartwychwstały, obecny

pośród swojego ludu, daje perspektywę, która w kolejnych pokoleniach uczniów Chrystusa owocuje niezwykłą duchową siłą i potęgą nadziei: „...wy wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, ... jesteście kimś jednym w Chrystusie Jezusie”.

Przeżywamy obecnie szczególne dni adoracji Jezusa Obecnego w Najświętszym Sakramencie. Z radością patrzymy także na kolejne grupy dzieci komunijnych, wchodzących pod opieką rodziców i duszpasterzy w głębię tajemnic życia sakramentalnego. Ze wzruszeniem rozważamy też w czerwcowych dniach wezwania Litanii, które odkrywają przed nami tajemnice Najświętszego Serca Pana Jezusa. Zwieńczeniem Dni Eucharystycznych, rozpoczętych w Uroczystość Bożego Ciała, będzie w Szczecinie, od wielu już lat organizowana, Procesja Eucharystyczna z Sanktuarium Św. Andrzeja Boboli do Sanktuarium Najświętszego Serca Pana Jezusa. To jest szczególna droga Kościoła – droga Boskiej Miłości.

W tę atmosferę Miłosiernej Łaski Serca Chrystusowego wpisały się także kolejne Archidiecezjalne Dni Młodych, po przerwie pandemii, trzeci już raz zorganizowane w Chojnie. Młodzi, jak zwykle, przybyli licznie ze swoimi opiekunami, także, by dziękować za dar umocnienia w Duchu Świętym przez sakramentalne bierzmowanie.

Te wszystkie wydarzenia, razem z wcześniejszą Patronalną Uroczystością Matki Kościoła oraz z 35. Rocznicą pobytu Ojca Świętego na Szczecińskiej Ziemi, wpisują się w tym roku w Uroczysty Program Jubileuszu 50-lecia Świętego Kościoła Szczecińsko-Kamieńskiego oraz 30-lecia Metropolii Szczecińsko-Kamieńskiej. Zauważamy też setną rocznicę nadania szczecińskiej świątyni św. Jana Chrzciciela tytułu i godności Matki kościołów Pomorza Zachodniego. A to wszystko w kontekście 1050. Rocznicy historycznej bitwy pod Cedynią oraz nadchodzącej za dwa lata Rocznicy Dziewięćsetlecia Pomorskiej Misji Świętego Ottona z Bambergu. To jest wielka, historyczna perspektywa ewangelicznego zasiewu Słowa Bożego, łaski Bożej i duchowych owoców życia sakramentalnego na Ziemi nad Odrą i Bałtykiem. W różnych okresach tych dziejów różna była obfitość tych owoców, bo to zależy przede wszystkim od zbożnego życia i gorliwości każdego pokolenia. A jednak czujemy, że jest to zasiew niezwykle owocny. Że Jezus Chrystus, Mesjasz, Syn Boga Żywego, nie tylko był poprzez historię, ale ciągle jest i coraz bardziej jest prawdziwie Panem naszej Ziemi i spraw naszego życia. A my, przez Niego umocnieni, mamy nadzieję na przekazanie pokoleniom, które przyjdą po nas, niezmiennego skarbu świętej wiary ojców naszych.

Dziękujemy więc tym serdeczniej Jezusowi Chrystusowi, Panu dziejów naszych, za całe wieki historii wiary świętej na naszej ziemi, poczynając od pierwszych owoców Chrztu Mieszkowego, ogarniającego duchowo także nasze ziemie, z biskupstwem w Kołobrzegu w pamiętnym Roku Tysięcznym, z pamiętną Misją Świętego Ottona z Bambergu, przywracającą na tej ziemi, w duchowej jedności z Polską, struktury Świętego Kościoła katolickiego. Owocem tej Misji było biskupstwo w Wolinie, trwające potem stabilnie, przez wieki, w Kamieniu Pomorskim. Dziękujemy także za trwałość wiary katolickiej w życiu wielu rodzin, gdy struktury Kościoła na naszej ziemi stały się częścią protestantyzmu. Trwała wtedy również, wprawdzie wyciszona, ale głęboko i silnie obecna w sercach, duchowość maryjna.

Dziękujemy za cichy rozwój wspólnot katolickich i nowe świątynie katolickie w drugiej połowie wieku dziewiętnastego, ze szczecińską bazyliką św. Jana Chrzciciela na czele, za budowę kolejnych świątyń katolickich na początku wieku dwudziestego, w wielu przypadkach także dzięki polskim sercom. Dziękujemy Bogu za jasne świadectwo wiary kapłanów katolickich na naszej ziemi podczas drugiej wojny światowej, z zamęczonym w pierwszych miesiącach wojny proboszczem z Podjuch Księdzem Albertem Wilimskim, z kapłanami aresztowanymi i zamęczonymi w latach 1943-44, na czele ze szczecińskim męczennikiem – błogosławionym Księdzem zesłańcem Karlem Lampertem.

Dziękujemy za trudny, acz zaskakująco owocny rozwój wiary z racji na migracje ludzi po drugiej wojnie światowej. Wojna dramatycznie przeorała bólem ludzkie serca, a z racji na zniszczenia, przeorała także praktycznie cały nasz Region. Ale Pan wylał w serca ducha pobożności i dał owoce błogosławieństwa.

Dziękujemy Panu za pionierskie duszpasterstwo w latach gorzowskiej administratury apostołskiej, pod szczególnym błogosławieństwem wielkiego Prymasa Augusta Kardynała Hlonda oraz Błogosławionego Prymasa Tysiąclecia Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Dziękujemy za mijające 50 lat autonomicznej drogi pastoralnej i duchowej naszej diecezji. Za kolejnych pasterzy naszego Kościoła, za tak wielu gorliwych kapłanów, przybyłych tu w misyjnym porywie z innych regionów Ojczyzny, za piękne, świadome powołania kapłańskie i zakonne, rozpoznane i przyjęte już na tej ziemi. Wiele z tych osób powołanych zostało w misyjnym zapale także do pracy apostołskiej w różnych regionach świata.

Dziękujemy Bogu za aktywny udział Kościoła w wielu zmaganiach społecznych i przemianach kulturowych, z dramatycznym grudniem 1970 roku oraz z całym Dziełem i Duchem Solidarności, w Szczecinie umocnionej Porozumieniami sierpniowymi, wyprzedzającymi nawet Porozumienia w Gdańsku. Dziękujemy za zasiew duszpasterstwa rodzin przez posługę wielu kapłanów oraz świeckich doradców życia rodzinnego, prowadzonych, także w wymiarze Kościoła powszechnego, posługą arcybiskupa Kazimierza Majdańskiego i biskupa Stanisława Stefanka. Dziękujemy za zasiew nowych charyzmatów życia konsekrowanego, z wpisanymi w naszą ziemię Instytutami – Zgromadzeniem Sióstr Uczennic Krzyża oraz Instytutem Świętej Rodziny. Szczególne znaczenie ma w naszej ziemi także powojenny rozwój charyzmatu i posługa Zgromadzenia Sióstr Jezusa Miłosiernego, w duchu Świętej Siostry Faustyny, przez posługę Błogosławionego Księdza Michała Sopoćko.

Dziękujemy za Sanktuaria naszej ziemi, pozornie niewielkie i skromne, ale duchowo znaczące: z Sanktuarium Nadodrzańskiej Królowej Pokoju w Siekierkach, jako duchowej granicznej stancyi Rzeczypospolitej, przy grobach poległych żołnierzy polskich na największym polskim cmentarzu wojennym; z Sanktuarium na Słonecznym, z pierwszą w Polsce koronowaną przez Papieża Jana Pawła II Figurą Matki Bożej Fatimskiej, czy z dynamicznie rozwijającym się, powstałym jako pierwsze w świecie, Sanktuarium Dzieci Fatimskich na Osiedlu Kasztanowym w Szczecinie oraz – chyba najbardziej skutecznym w duchowej posłudze – Sanktuarium Najświętszego Serca Jezusowego w Szczecinie.

Umiłowani,

Mamy za co dziękować Panu Bogu. I powinniśmy dziękować. Ale chcemy też prosić Pana o dalszy zasiew Jego łaski i Jego Słowa, o zachowanie Jego prawa w nowym czasie. Dlatego, właśnie w duchu serdecznego dziękczynienia za łaskę ustanowienia diecezji Szczecińsko-Kamieńskiej, którą Papież Paweł VI utworzył z wielkiej gorzowskiej Administratury Apostolskiej bullą *Episcoporum Poloniae coetus* 28 czerwca 1972 r., z radością serca zapraszam Was wszystkich do udziału w Uroczystości Dziękczynienia Bogu za 50 lat życia i dzieł Świętego Kościoła Szczecińsko-Kamieńskiego. Główną Uroczystością obchodów tego Jubileuszu będzie Dziękczynna Msza Święta we wtorek, 28 czerwca br., o godz. 18.00 w Archikatedrze Szczecińskiej. Liturgię poprzedzi różańcowe czuwanie modlitwne, które rozpocznie się o godz. 17.00. Zaproszeni są wszyscy, którzy mogą przybyć. Szczególnie oczekujemy na wszystkie wspólnoty modlitwy różańcowej, wszak jesteśmy diecezją Maryjną. Czekamy na wszystkich Was, Siostry i Bracia – ludzie Bożego Ducha. Możecie się organizować w parafiach, ale możecie także przybywać osobiście. Czekamy także na młodzież, która przyjęła już Ducha Świętego, a od której zależeć będą dalsze duchowe dzieje naszej Ziemi i całej Ojczyzny.

A w najbliższą niedzielę, 26 czerwca, niech zabrmi już uroczyste *Te Deum* we wszystkich parafiach.

Siostry i Bracia,

Z całej głębi dawnych i nowych duchowych dziejów chrześcijaństwa nad Odrą i Bałtykiem, w perspektywie nadchodzącego nowego czasu wiary, oczekując Was w szczecińskiej Bazylice Archikatedralnej, każdego dnia otaczam Was moją modlitwą i z serca błogosławię.

Abp Andrzej

Szczecin, 19 czerwca 2022 roku